

Bilag.

Til Indenrigsministeriet!

Undertegnede Kontorasfistenter under Statsbanedriften tillade sig herved underdanigst at ansøge det høje Ministerium om, at der ved den i næste Rigsdagssamling foreftaaende Revision af Loven af 12te April 1892 om Statsbanedriftens Ordning maa blive forelagt Rigsdagen Forslag til Forbedring af Kontorasfistenternes Lønningssforhold.

Som Støtte for bort underdanige Andragende skulle vi tillade os at anføre følgende:

Sfølge nævnte Lov inddeltes Kontorasfistenterne i 4 Lønningssklasser med lige mange i hver Klasse og med en Lønning af henholdsvis 900, 1,200, 1,500 og 1,800 Kr. foruden et Alderstillaeg af 300 Kr. efter 5 Aars Tjeneste i 1ste Klasse, hvilket Alderstillaeg blev givet som Følge af, at Kontorasfistenterne som Regel ikke kunne vente at gaa over i højere Stillinger.

Tilhneladende ere de her anførte Lønninger respektable, men i Virkeligheden er dette dog ikke Tilfaeldet, idet de allerfleste Kontorasfistenter først i en høj Alder kunne vente at naa op paa den højeste Lønning, ja, adskillige ville slet ikke naa den, endfige faa Pension af den. Siden 1ste April 1893, altsaa siden den ovenciterede Lovs Ikrafttæden, er der kun avanceret 3 Assfistenter fra 2den Klasse op i 1ste Klasse eller i Gennemsnit 1 om Aaret svarende til 2,38 pCt. (Til Sammenligning hermed kan anføres, at af Trafikafdelingens 130 2den Klasse's Assfistenter er der i samme Tidrum avanceret 62 op i 1ste Klasse, altsaa som Gennemsnit 21 om Aaret eller 16,15 pCt.)

I Kontorerne findes for Tiden 42 2den Klasse's Assfistenter, og efter den Oprykning, der ifølge ovenftaaende er slet siden bemeldte 1ste April 1893, vil det altsaa vare ca. 40 Aar, inden den nybærende yngste Assfistent af 2den Klasse naar op i 1ste Klasse, 45 Aar, inden han opnaar det for denne Klasse normerede Alderstillaeg af 300 Kr., og 50 Aar, inden der tilkommer ham Pension af denne Indtægt.

Naar det derhos tages i Betragtning, at det store Flertal af de Assfistenter, der for Tiden udfylde 1ste Klasse, paa Grund af den i 1887 stedfundne Forandring af Klasseinddelingen, er i en forholdsvis ung Alder, og at Pensionsbestemmelserne foreskrive det 70de Aar som den Grænse, hvorved de ansatte kunne forlange Afsted med fuld Pension, vil det ses, at Udsigten til Oprykning for de 3 yngste Klasser er saare ringe. — Det kan endnu tilføjes, at af de 13 ældste Assfistenter i 2den Klasse have 9 tjent i 9 Aar og 4 i 8 Aar i denne Klasse. — Det maa ganske vist antages, at de her paapegede Avancementssforhold ikke i Længden ville fortsætte i et saa uheldigt Spor, og at der vil indtræde bedre Tilstande, naar de, der for Tiden tjene i 1ste Klasse, i en Fremtid, der ikke i Øjeblikket lader sig overskue, ere afgaaede, men selv efter den Tid vil kun en Del af Kontorasfistenterne kunne gøre sig Haab om at opnaa den højeste Lønning og tilsvarende Pension.

I Reglen opnaas Udnævnelser til Assfistent først efter en forudgaaende Tjeneste i en Række af Aar som Skriver, og den Alder, Skrivere almindeligvis befinde sig i, naar de forfremmes til Assfistenter, kan formentlig som Gennemsnit sættes til henimod 25 Aar. Naar da den Alder, hvori de ældste Assfistenter udtræde af 1ste Klasse, enten ved Død eller paa anden Maade, ansættes til 65 Aar som Gennemsnit, vil man vistnok komme det naturlige Forhold nogenlunde nær, og følgende vil der mellem en Assfistents Ansættelse og Afstedligelse ligge et Tidrum af over 40 Aar, hvilket svarer til et Ophold af ca. 10 Aar i hver Klasse.